

УРЕЇДИ ГІДРОКСИКОРИЧНИХ КИСЛОТ

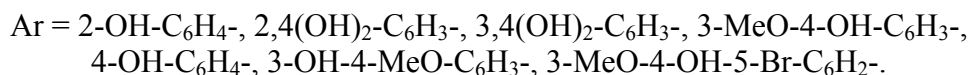
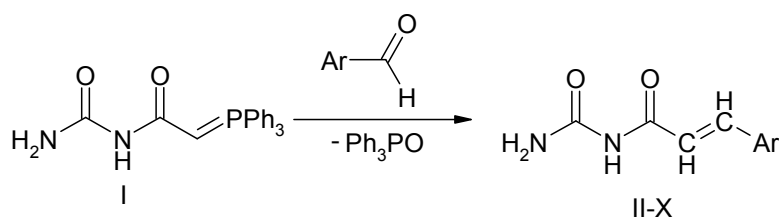
Кушнір О.В.

Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича
oleg_kushn@ukr.net

Гідроксикоричні кислоти (ферурова, кофейна, сиренева) та їх похідні відіграють важливу роль у біогенезисі лігніну рослин, володіють широким спектром біологічної активності й у ряді випадків є кінцевими продуктами метаболізму природніх гідроксикумаринів. Деякі з гідроксикоричних кислот виявляють високу антиоксидантну, гепатопротекторну, рістактивуючу дію.

Уреїди гідроксикоричних кислот в цьому аспекті можуть представляти певний інтерес.

Для синтезу транс-уреїдів гідроксикоричних кислот (I) ми використали реакцію Віттіга уреїдотрифенілфосфінометилу з рядом гідрокси- та алкоксибензойних альдегідів.

Будова всіх синтезованих сполук I-X підтверджена методами спектрального та хімічного аналізу. Контроль за чистотою продуктів здійснювався хроматографією в тонкому шарі.

Дослідження рістрегулюючої активності показали, що деякі уреїди II-X виявляють високу активність на рівні еталону 3-індолілоцтової кислоти і можуть використовуватись для укорінення зелених живців троянд, смородини.

На основі отриманих результатів проведено аналіз залежності „структура- активність”. Встановлено, що найбільшою активністю володіють уреїди II-X, які містять в ароматичному кільці вільні гідроксигрупи, крім того взаємне розміщення гідроксигрупи теж відіграє значну роль.

Серед синтезованих речовин виявлені також і ефективні антиоксиданти, які є активнішими за відомий лікарський засіб тіатриазолін.